

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 47

**Presidència
de l'Honorable Sra. Sílvia Cano i Juan**

Sessió celebrada dia 26 d'abril de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 16725/17, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, relativa a la Conferència d'intergrups celebrada a Vitòria-Gasteiz.. . . . [608](#)

2) RGE núm. 16996/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a rebuigals Centres d'Internament d'Emigrants, CIE.. . . . [612](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 16725 i 16996/2017.

1) Proposició no de llei RGE núm. 16725/17, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, relativa a la Conferència d'intergrups celebrada a Vitòria-Gasteiz

Començam pel debat de la Proposició no de llei RGE núm. 16725/17, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES i Mixt, relativa a la Conferència d'Intergrups celebrada a Vitòria-Gasteiz.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sra. Diputada Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, dir que el compromís d'aquest parlament i dels grups parlamentaris amb el poble sahrauí és palès, és evident, des de l'Intergrup es fa feina, hi ha molta col·laboració, es participa en totes aquelles activitats i accions encaminades a donar suport a la causa sahrauí i una d'aquestes accions de suport precisament va ser la presència de dos parlamentaris balears a la Conferència d'Intergrups que hi va haver en el País Basc el dia 30 de setembre de 2017, en aquesta hi varen poder anar Maria Antònia Sureda i el diputat del Partit Popular Miquel Jerez. En aquesta conferència es va aprovar per unanimitat una declaració i és una declaració d'una sèrie de reivindicacions que s'han relacionat en aquesta proposició no de llei perquè pensàvem que era important el posicionament de tots els intergrups autonòmics, i així es fa.

Passaré a llegir els punts perquè crec que es convenient que quedin reflectits en el *Diari de Sessions* i després ja podríem passar als altres grups: "El Parlament de les Illes Balears, conscient de la responsabilitat històrica, legal i política que té l'Estat espanyol en relació amb la situació del Sàhara Occidental, reitera la crida al Govern d'Espanya per tal que:

Primer, exigeixi al Regne de Marroc l'alliberament immediat dels presos polítics i de consciència sahrauís així com que finalitzin les violacions dels drets humans a les seves presons i que es garanteixi la integritat física i psíquica dels presoners."

Arran d'aquest punt, voldria afegir que en aquests moments hi ha més de 25 presoners a les presons del Marroc, no d'aquests deu joves darrers empresonats sinó els presoners derivats del campament Gdeim Izik i que pateixen penes de 25 anys de presó. La dona d'un d'aquests presoners, que és una

ciutadana francesa, membre de l'Associació d'Amics de la República Àrab Sahrauí Democràtica a França, ha iniciat una vaga de fam dia 18 d'abril, el motiu és que el Marroc no autoritza la seva entrada des de fa dos anys, ha estat expulsada del Marroc quatre vegades sense poder visitar el seu marit que està condemnat a 30 anys de presó sense haver tengut un judici just i sense cap tipus de garanties.

Per tant, des d'aquí volem fer una crida també al manteniment i a la contemplació dels drets humans de visita dels ciutadans europeus a les presons quan tenen un familiar empresonat.

El segon punt demana que "es denunciï l'espoli dels recursos naturals del Sàhara Occidental per part del Govern del Marroc, segons es dictamina a la sentència del Tribunal Europeu de Justícia que va fallar que el Sàhara Occidental no forma part del Regne del Marroc, la qual cosa significa que cap acord comercial entre la Unió Europea i el Marroc no és aplicable al Sàhara Occidental i que no es pot desenvolupar cap activitat comercial ni exportar els seus recursos naturals sense el consentiment del poble sahrauí."

El tercer punt diu que "s'impulsi una campanya de sensibilització dirigida a les empreses espanyoles que operen a la zona així com que es demani a aquestes empreses el compliment i el respecte del Dret Internacional i els drets de la població sahrauí per tal que siguin coneixedors d'aquesta sentència del Tribunal Europeu de Justícia." En aquest senti, i en relació amb aquest punt, recordar l'arribada al Port de Palma d'un vaixell fa uns mesos carregat amb arena espoliada d'Al-Aaiun, precisament l'arena era comprada per una empresa mallorquina al Govern marroquí per arreglar un camp de golf, per posar dins un camp de golf.

Per tant, pensam que és necessari que les empreses coneguin que quan compren recursos naturals espoliats del Sàhara vulneren una sentència que reconeix que els sahrauís no estan obligats a vendre si no volen vendre, i que el Marroc tampoc no té cap dret perquè no forma part el Sàhara Occidental del territori del Marroc.

El quart punt demana que "es reiteri la consideració de que, a la vista de la greu situació que es viu al Sàhara Occidental, la MINURSO, ampliï les seves funcions i tasques en el Sàhara Occidental. Per tal motiu, el govern d'Espanya instarà les Nacions Unides que doti a la missió de la potestat de vigilància i salvaguarda dels drets humans de la població sahrauí en els territoris ocupats."

La MINURSO actualment són forces de la Unió Europea que tenen cura de vetllar pel procés de referèndum que ni ha començat ni té visos que comenci ni es doni perquè el Marroc es nega totalment a la celebració d'aquest referèndum. Aleshores, el que passa en els territoris ocupats és que hi ha vulneració de drets d'expressió, de dret de llibertat a la població sahrauí que viu en els territoris ocupats per part de les forces de la policia marroquina. Això ho hem vist quan hem visitat Al-Aaiun que es pot comprovar en quina situació de por viu la població sahrauí per part de la policia

marroquina. Per això, es demana que la MINURSO almanco que ja que hi és a territori ocupat vigili el compliment dels drets humans a aquesta zona.

El cinquè punt demana que “s’augmenti la cooperació i l’ajuda humanitària a la població sahrauí, tant en els campaments de refugiats com en els territoris ocupats, en constatar amb preocupació la reducció de les aportacions de l’Agència Espanyola de Cooperació durant els darrers anys. Així mateix, que s’augmentin els fons europeus per al Sàhara Occidental.” També hem pogut comprovar la baixada de recursos de queviures que rep la República Sahrauí per part de l’ajuda internacional i això posa en perill la seva salut perquè hi ha una mancança molt important d’aliments i de medicaments.

El sisè punt demana que “s’atorgui un estatus diplomàtic a la representació del Front Polisario a Espanya, com a únic i legítim representant del poble sahrauí, així reconegut per la ONU. Així mateix, que es reconegui la RASD, República Àrab Sahrauí Democràtica. Dins l’àmbit diplomàtic volem mostrar el nostre rebuig a la expulsió de l’ambaixadora de la RASD, Jadiyah El Mothar, per part de les autoritats peruanes.”

El setè punt, que “es revisin les condicions d’accés a la nacionalitat espanyola de les persones sahrauís per tal que puguin obtenir-la en les mateixes condicions en què s’atorguen a altres nacionalitats del països amb convenis de nacionalitat.”

I el darrer punt, que “aquest present acord es remeti al Secretari General de Nacions Unides, a la Casa Real, al Govern d’Espanya, a la Comissió Europea, a la delegació del Front Polisario a Espanya, al Govern del Marroc, al Congrés i al Senat d’Espanya i als parlaments autonòmics per al seu coneixement.”

Pensem que és necessari posar la causa sahrauí dins l’agenda política, que aquesta causa no quedi dins l’oblit i sobretot Espanya, que és responsable d’un procés de descolonització que vadeixar als sahrauís sota els marroquins, sota les forces d’ocupació marroquines i evidentment vulnerant els drets humans i vulnerant també les resolucions de la ONU.

Per tant, pensem que la causa sahrauí és la nostra causa i per això hem dut aquest punt a l’ordre del dia d’aquesta comissió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l’Hble. Sra. Marta Maicas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes, diputades, diputats. Bé, el nostre compromís per la causa sahrauí és ineludible i el tenim el deure de reparar una situació

ocasionada per la irresponsabilitat del nostra país i no deixar que la causa sahrauí caigui en l’oblit perquè amb això caurien en l’oblit més de 165.000 persones que es troben als campaments de refugiats a Tindouf, al desert de l’Argèlia, i tots aquells sahrauís que han quedat en terres sahrauís pressionats, maltractats, segrestats, apallissats, assassinats per les autoritats marroquines.

El més paradigmàtic d’aquesta assumpte és que el poble sahrauí té la llei del seu costat des de la sentència que es va dictar el 21 de desembre del 2016 i som el 2018 i no s’ha executat. La sentència posa de manifest que per més de 40 anys els estats membres, la Comissió Europea i una majoria del Parlament Europeu han estat violant els principis més bàsics del dret internacional amb les seves polítiques de tractament desigual a la regió, mentre que, per una banda, mai no varen deixar de reivindicar el dret a l’autodeterminació del poble sahrauí i de donar suport als esforços de les Nacions Unides per arribar a una solució política a un dels conflictes més llargs al seu entorn més immediat. D’altra banda, en la pràctica han contribuït activament i directament en el saqueig de recursos, especialment pesquers, d’un territori ocupat, consolidant els interessos del règim marroquí i dels seus partidaris a mantenir el Sàhara Occidental permanent sobre el seu control.

En aquest context de miopia severa i perllongada de la Comissió i el Consell el Tribunal de la Unió Europea ha hagut d’intervenir per recordar la normativa internacional. És tracta, per tant, d’una victòria transcendental per al poble del Sàhara Occidental en veure el seu territori inequívocament distingit del d’El Marroc per la més alta instància legal de la Unió Europea, que al seu torn confirma el seu dret més fonamental: l’autodeterminació. El poble sahrauí té avui en dia la llei de la seva part.

Avui presentem aquesta PNL per reclamar tot el que correspon reclamar com a part responsable de la situació que pateix aquest poble.

No tornaré repetir el que ja ha dit la Sra. Obrador. No pens que sigui una qüestió de voluntat política, de fet no és una qüestió de voluntat política per part del nostre executiu, sinó una qüestió d’aplicar estrictament una decisió del màxim òrgan jurídic de la Unió Europea.

Quant de temps haurem d’esperar perquè la llei s’acompleixi? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l’Hble Sr. Agustina Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Bones tardes i gràcies. Dins el marc d’aquesta XXI Conferència dels Intergrups Parlamentaris, que es titula Pau i Solidaritat amb el Poble Sahrauí, trob que hi ha..., estic molt

satisfeta que hi hagi aquesta unitat de partits polítics i això és molt positiu.

Però bé, atenent que el Sàhara és un problema no resolt des de 1975 i que va ser antiga colònia espanyola, aquesta vinculació hauria de ser també vinculació de responsabilitat de l'Estat espanyol envers aquest poble sahrauí. És un conflicte de sobirania d'aquest poble sahrauí on les Nacions Unides ha dictat resolucions clares. Aquestes declaracions de les conferències dels intergrups parlamentaris que s'han aprovat també fan referència al dret internacional i al dret legítim que té el poble sahrauí a la seva autodeterminació mitjançant referèndum, per escollir la seva llibertat i el reconeixement com a subjecte per acabar amb la colonització, ara en mans del Marroc, del Regne del Marroc.

Espanya és responsable, idò, del procés de descolonització i tornam a reiterar que per això valoram molt positivament aquesta proposició no de llei d'aquest parlament que insta el Govern d'Espanya a l'exigència del Regne del Marroc d'alliberar els presos polítics, així com de respectar els drets humans, que denunciï l'espoli dels recursos naturals, no només la pesca, també fòssils, ferro o l'arena mateixa, així com fer complir també a les empreses espanyoles que tinguin una mica com a dignitat, no?, de dignitat... les que operen allà; que la missió de les Nacions Unides pel referèndum de la sobirania del Sàhara... -bé, perdonau-, pel referèndum del Sàhara Occidental amplii les seves funcions i tasques per salvaguardar els drets humans de la població sahrauí al territori ocupat; també que s'augmenti la cooperació i ajuda humanitària; que s'atorgui l'estatut diplomàtic a la representació del Front Polisario a Espanya com a únic representant del poble sahrauí reconegut, sí, per l'ONU; i que es reconegui la República Àrab Sahrauí Democràtica; i així, també el darrer punt, que es revisin les condicions d'accés a la nacionalitat espanyola per persones sahrauís.

En definitiva, treballar per la justícia d'un poble, per la seva llibertat que actualment està ocupat pel Regne del Marroc, que l'Estat espanyol, com a expotència colonitzadora i que ja hi va tenir vincles al llarg del segle XV i que al segle XIX es va fer més efectiu i que va ser província espanyola al 1958, aleshores té una responsabilitat, i el que respecte a les Nacions Unides... i... bé, perquè les Nacions Unides mateixes els considera territoris no autònoms.

Aleshores, un poble que ha sofert genocidi, perquè ha sofert genocidi, perquè ha estat bombardejat amb napalm i amb fòsfor blanc per part del Marroc, ja seria ben hora de poder-lo defensar, no?

És hora d'enderrocar murs, murs que separen, murs de vergonya de més de 2.000 quilòmetres. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Crec que la proposició no de llei que avui portem a aprovació és un programa molt complet de reivindicacions sobre la problemàtica del Sàhara que estableix una posició clara d'aquest parlament respecte de les diferents qüestions que afecten el bloqueig i a la vegada el possible desbloqueig d'aquesta qüestió que fa tants d'anys que dura.

Òbviament la posició d'un parlament autonòmic en un tema així podria semblar simbòlica i en gran part ho és, però crec que no només és simbòlica, i m'explicaré, perquè la situació, des del punt de vista jurídic, és clara, és a dir, hi ha un territori..., és clara perquè totes les instàncies polítiques internacionals i jurisdiccionals internacionals són unànimes, és a dir, tant els òrgans polítics de les Nacions Unides com els òrgans jurisdiccionals internacionals, hi ha un territori que està pendent de descolonització, el procés de descolonització no s'ha culminat, i hi ha pendent fer un referèndum i tothom sap, perquè ho diu la mateixa MINURSO, que qui bloqueja la celebració d'aquest referèndum des de fa vint anys és el Marroc.

Per tant, com deia, la situació jurídica des del punt de vista jurídic és clara i, per tant, aquí assistim a una... lluita de resistència per aconseguir que la situació de fet no s'acabi imposant a la situació de dret, i en aquest panorama crec que un posicionament tant contundent d'una comunitat autònoma, que és una comunitat autònoma de la potència administradora des del punt de vista legal, que és Espanya, és important per impedir que aquesta situació caigui en l'oblit i per fer arribar un missatge d'esperança als sahrauís que, ja siguin als territoris ocupats o ja siguin als... camps de refugiats, doncs, esperen el desbloqueig de la situació.

Per tant, crec que és totalment pertinent donar-hi suport i espero que tots els grups hi estiguin d'acord.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que poc més es pot afegir a les paraules que s'han dit.

En aquestes conferències d'intergrups o fins i tot a l'EUCOCO i quan hem tengut l'oportunitat de poder assistir al campament dels refugiats es parla molt d'aquests temes i es parla molt de la complexa situació que té l'Estat espanyol davant aquesta situació.

Sabem que no és fàcil, sabem que la situació de l'Estat espanyol és complicada, que sembla que les comunitats, amb

tots els seus intergrups, que, sincerament, hi fan molta feina i no són una part simbòlica -com molt bé ara deia el Sr. Castells-, sinó que, gràcies a la visualització i a la lluita que hi ha a tots els intergrups dels parlaments de l'Estat espanyol, es veu la necessitat i la solidaritat dels ciutadans del nostre estat envers el poble sahrauí. Crec que es fan passes, són passes molt petites, va ser un èxit aquest acord de la Unió Europea amb la sentència contra l'espoli dels recursos naturals del Sàhara. A partir d'aquí s'ha agafat molta força per anar fent petites accions que són visibles i que s'han de seguir fent, però sí que és cert que és un deure de l'Estat espanyol, ja que és la potència administradora del Sàhara Occidental i que fa més de 40 anys que no ha actuat així com ho hauria de fer, fer les passes pertinents per intentar assolir aquesta llibertat del poble sahrauí i del Sàhara Occidental.

Jo crec que entre tots hem d'intentar que es facin aquest tipus de passes i no hem de desistir amb aquesta lluita, perquè és un conflicte injust que fa massa anys que dura i que hauria de ser hora de fer les passes oportunes perquè s'arribàs al seu final, perquè qui ho passen més malament és aquesta gent que es va assentar a uns campaments, pensant que hi serien una temporada i, desgraciadament, fa més de 40 anys que hi són.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Sra. Xelo Huertas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Bé, com a firmant d'aquesta PNL no reiteraré aspectes que ja han estat prou tractats per vostès. Vull manifestar la meua satisfacció perquè siguem capaços de no oblidar les responsabilitats espanyoles en l'actual situació del Sàhara Occidental. Crec que és necessari que el Marroc reflexioni sobre el que representa establir una dominació per la força i que és la font, no sols dels conflictes presents, sinó també dels futurs. No és per la força, per l'espoli organitzat, ni per la negació de la veu als representants legítims que s'aconsegueix reduir i acabar amb els conflictes, sinó a través del tan demorat referèndum al Sàhara, sota l'hospici de l'ONU i fora de qualsevol tipus de manipulacions. Així és com realment s'arreglen els conflictes en els països civilitzats.

Malgrat que no ens agradi i fins que la situació no es resolgui, seguim sent els responsables colonials del Sàhara Occidental i ben vinguda sigui qualsevol iniciativa que, si bé no tenc gaire esperança que serveixi de molt, almenys fa palesa la injustícia de la qual nosaltres en som responsables.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara és el torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Desde nuestro grupo parlamentario, aunque no hayamos presentado esta proposición no de ley, votaremos a favor de todos sus puntos, como así hemos hecho con otras iniciativas que se han llevado a cabo en este Parlament respecto a la causa saharauí.

Creemos que es muy importante mantener este consenso de todos los grupos parlamentarios aquí en nuestro Parlament y también evidentemente, aunque a veces pueda parecer un poco repetitivo, las declaraciones institucionales, o diferentes iniciativas que presentamos, lo que es cierto es que esto hace que no se quede en el olvido y que evidentemente, aunque alguna portavoz lo ha dicho anteriormente, aunque no tengan muchas esperanzas de que pueda servir para algo, yo creo que evidentemente el no olvidar la causa saharauí finalmente sí que tendrá sus frutos.

Así que votaremos a favor. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tenen ara la paraula per contradiccions els grups proposants. Per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Obrador té cinc minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

No, res més que donar les gràcies al Partit Popular, que no erasignant d'aquesta iniciativa, però que ha donat suport al seu contingut, a tots els punts.

Manifestar que és cert que sembla que aquestes iniciatives no ajudin a caminar, a aconseguir una solució del conflicte d'una manera ràpida, però sí que donen ànims al Govern de la república, perquè 45 anys amb aquesta situació, viure improvisadament sense infraestructures, sense tenir mitjans a un desert inhòspit, que no és un desert romàntic, ple de dunes i llunes plenes, com veiem a les pel·lícules, el desert de Tinduf és un desert inhòspit, molt dur, ple de pedres, sense aigua i amb temperatures molt altes.

Els sahrauís aguanten aquesta situació perquè és un poble que creu en el pacifisme i creu en la via política per arreglar aquest conflicte. Però he de dir que els joves sahrauís estan desesperats, desesperats perquè aixecar-se cada dia sense expectatives de poder construir una vida, no diré digna, perquè la tenen molt digna tot i les seves mancances, però sí una vida amb expectatives de futur, d'un futur millor, això no ho tenen, i hi comença a haver una certa insatisfacció, sobretot per part dels joves. Al Govern de la república totes les manifestacions de suport a la seva causa per la via política, els dona també suport davant d'aquell que reclamen utilitzar altres vies.

Per tant, res més a dir, sobretot durem aquest missatge ara en el viatge als campaments que visitarem properament i podrem parlar amb el president del Parlament i amb el president de la República i li transmetrem tota aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Reiterar que estam molt satisfets que ens posem d'acord. Ara bé, aquesta situació tanmateix no es resoldrà fins que un dia no es faci un referèndum i el poble sahrauí pugui ser sobirà. Tant de bo un dia ho puguem aconseguir.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. BARÓ I CASTELLS:

Gràcies, Sra. Presidenta, no en faré ús.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Pi PROPOSTA PER LES ILLES.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Presidenta, només agrair el consens i la unanimitat de tots els grups parlamentaris. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

No en faré ús, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabat el debat, passam a votació la Proposició no de llei RGE núm. 16725/17.

Vots a favor?

En conseqüència queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 16725/17, relativa a la Conferència d'Intergrups celebrada a Vitòria-Gasteiz.

2) Proposició no de llei RGE núm. 16996/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a rebuig als Centres d'Internament d'Emigrants, CIE.

A continuació passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 16996/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a rebuig als centres d'internament d'emigrants, CIE.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Sra. Agustina Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies. Bé, les persones immigrants, migrants en general són persones, qualsevol de nosaltres, amb altres circumstàncies, ens podriem trobar en la mateixa situació. Els CIE són centres d'internament, on et priven de llibertat. D'acord que s'han d'acollir les persones que arriben, però acollir, ajudar, no tancar i privar de llibertat. No crec que ningú vulgui jugar-se la vida partint de casa seva, de la seva llar, dels seus familiars i dels seus amics enfora, estar-ne enfora, no crec que s'estimin més pujar a una pastera que treure un bitllet regular de vaixell o d'avió. No crec que ningú s'estimi més pagar xifres desorbitants per un viatge sense seguretat, si ho fan és perquè es troben molt malament, i per què? En part, perquè Europa en té responsabilitat en la descolonització tant política, com econòmica i social i fins i tot és responsable de conflictes bèl·lics per fronteres, després de la Conferència de Berlín del 85.

Si ajudàssim en el punt de partida, allà on viuen, tal volta evitariem sofriment. Tothom té dret a una vida millor, ja paguen un preu molt alt com per, en arribar, privar-los de llibertat.

Jo voldria fer una reflexió, quants d'illencs, mallorquins, menorquins, eivissencs, varen emigrar ja en el segle XVIII, o XIX i XX al nord d'Àfrica o a Amèrica? Molts dels nostres padrins. Se'ls va tractar així? Hem de mirar malament els nostres avantpassats que fugiren de la pobresa cap un futur millor? Volem per als altres el que no volem per a nosaltres? Les persones sense papers són menys persones?

Tot això són reflexions perquè quan arriben a Espanya, se'ls acull en aquests centres d'internament, on tenen l'estructura de presó, de fet, es va habilitar la presó d'Archidona, a Màlaga com a CIE. Aleshores, creiem que és inadmissible aquesta privació de llibertat, de vegades amb un tractament que no és del tot humà.

A més a més, sense poder respondre judicialment moltes vegades, allà hi són un parell d'anys només pel fet de no tenir papers. I bé, això és un cost elevat i, per ventura, aquests mitjans, si es dediquessin a la prevenció o a l'ajuda, serien molt més rendibles.

Aleshores, nosaltres dúiem quatre punts, que són aquests: "El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig als Centres d'Internament d'Estrangers, CIE, com a eina de les polítiques d'immigració i insta el Ministeri d'Interior a iniciar un procés que dugui al seu tancament."

Dos: "El Parlament de les Illes Balears s'oposa rotundament a la creació de cap CIE a la nostra comunitat i manifesta el seu rebuig a la política de deportacions exprés derivada del Frontex."

Tres: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a destinar tots els recursos que destina al CIE i a la política de deportacions a polítiques d'integració social que executin les administracions autonòmiques des del respecte als drets humans."

I quatre: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els ajuntaments de la nostra comunitat que, en base a la legalitat i a les competències existents, evitin que cap persona no sigui identificada o detinguda per qüestions racionals, ni privada de llibertat, pel sol fet de trobar-se en situació administrativa irregular."

Ara bé, el Grup Socialista ha entregat tres esmenes. Les he de llegir o...

(Remor de veus)

No és ara?

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació després del torn de fixació de la posició de l'esmena, tu podràs intervenir per explicar si s'accepten les esmenes o no.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

D'acord. Idò ja he acabat l'exposició.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò, ara, per defensar les esmenes presentades RGE núm. 3881, 3882 i 3883/18 té la paraula l'Hble. Jaume Garau, per un temps de deu minuts.

EL SR. GARAU I SALAS:

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. No, simplement, les nostres esmenes van en la línia una mica compartint l'esperit de la proposició que ha fet el Grup MÉS, sí que ens ha semblat

oportú fer una sèrie d'esmenes per tal de donar-li un to una mica més realista a les propostes que fan.

És evident que darrerament els darrers anys amb l'onada immigratori tan intensa que ha tengut Espanya i altres països, les capacitats dels CIE i la seva forma de treballar s'han deteriorat molt i hi ha hagut moltes denúncies respecte d'això, i jo crec que hi ha una consciència molt clara per part de tothom que els CIE han de fer una transformació radical. De fet, el nostre partit ja ha fet diverses intervencions d'aquests tipus, ha fet diverses propostes, com han fet molts de grups, moltes ONG avui a Espanya.

Ara bé, tancar els CIE és una proposta que ens sembla una mica fora de realitat, perquè si tanques els CIE jam'explicaràs on ha d'anar la gent que necessita ser acollida, no?

Per tant, el que sí nosaltres proposam és que aquests CIE, la primera esmena que fem, doncs siguin transformats en un model que respecti els drets humans i ajudi la persona a trobar la millor solució del seu problema, perquè les persones que van als CIE tenen moltes casuístiques diferents, molts de problemes diferents i moltes situacions molt diferents. Per tant, es tracta de trobar alternatives, sobretot alternatives internament, perquè el problema fonamental dels CIE és que la gent hi està massa temps. Per tant, si poguéssim trobar formes alternatives a un internament perllongat, de més de tres mesos, en teoria les solucions s'han de fer amb 60 dies, segons la llei, si poguéssim trobar alternatives, per exemple acolliments familiars especials, doncs podria ser una forma de canviar el model dels CIE.

La segona esmena va una mica en la mateixa..., que és el punt 3. En el punt 2 nosaltres hi votàriem a favor, no estam d'acord que aquí en aquesta comunitat autònoma es creï un CIE.

En el punt 3, anam en la mateixa línia, és a dir, bé, no es tracta de detreure els recursos dels CIE i destinar-los a una altra cosa, sinó canviar els CIE i canviar també les polítiques preventives i les polítiques de reinserció.

I en el punt 4, una mica en la mateixa línia, no? Nosaltres pensam que el que s'ha de fer quan es deté una persona que no té papers i que es troba de forma il·legal, doncs se l'ha de tractar en base a tots els drets humans i segons la legislació vigent.

Gràcies. He acabat aquí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Ara és el torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. La llamada inmigración ilegal, que en ningún caso se puede entender como el de personas

ilegales, porque evidentemente yo creo que aquí todos estamos de acuerdo que las personas en ningún caso son ilegales, es una problemática muy compleja que afecta tanto a nuestro país, como a otros países de la Unión Europea y que evidentemente hay que abordarla desde diferentes ámbitos.

Es cierto que se está cuestionando desde hace ya muchos años el funcionamiento de los CIE, en este caso en nuestro país, y creemos que sí que sería necesario evidentemente reconducirlo hacia otro modelo.

También es cierto que debemos ser conscientes que vivimos y somos parte de la Unión Europea, que determinadas decisiones no las puede adoptar nuestro país por sí mismo y vuelvo a repetir que es una cuestión muy compleja.

En este sentido, nosotros aceptaríamos el punto 1, si se retirase de la redacción de la enmienda, en este caso aceptaríamos, si se acepta la enmienda podríamos votar a favor de la enmienda, si se modificase retirando la primera parte del punto 1, en el que se dice que “manifiesta su rechazo al funcionamiento actual de los centros de internamiento” y nos centrásemos en el necesario cambio de modelo de estos centros, que pasen de ser en algunos casos, porque evidentemente no funcionan así todos, pero que dejen de entenderse como una especie de cárcel y sí centros de acogida, mientras estas personas pues pueden solucionar su situación.

En el segundo punto, votaríamos a favor de la redacción tal y como está, en el sentido de que creemos que en nuestra comunidad no hace falta ningún CIE. Y evidentemente también rechazar lo que se llaman las devoluciones en caliente, que de hecho ya hay algunas sentencias que las han puesto en entredicho.

Respecto al punto número 3, aceptaríamos o apoyaríamos la enmienda que ha presentado el Partido Socialista. Creemos que es necesario que no solamente las comunidades autónomas, sino también el Estado, refuercen la política de integración social respecto a las personas inmigrantes, porque evidentemente tanto las personas que puedan quedar en nuestro país, como las personas que puedan estar aquí circunstancialmente, es evidente que deben tener una salida y que no las podemos dejar de lado. Y en este sentido se necesitan recursos, en algunos casos la optimización, o la coordinación de los recursos, y en otros pues evidentemente recursos nuevos.

Y también votaríamos a favor de la enmienda presentada al punto número 4, tal y como está redactada, si la aceptase el grupo que propone la PNL.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, aquí som davant d'una de les majors contradiccions de la democràcia que clarament diu que ningú no pot ser privat de llibertat sense la intervenció judicial. Els Centres d'Internament d'Immigrants són una completa anomalia, un lloc on es contradiuen clarament els drets humans més bàsics que són la llibertat.

“Imagineu-vos que un dia surts al carrer i dos homes t'obliguen a ficar-vos a un cotxe; imagineu-vos que un dia, després de deixar els nens en el col·legi, vos forcen perquè entreu en un cotxe; imagineu-vos que vos tanquen en una habitació; imagineu-vos que després vos porten a un altre lloc i vos tornen tancar; vos diuen el que podeu i el que no podeu fer a cada moment; teniu por; vos provoquen por; vos priven de llibertat, de la llibertat, de la teva llibertat”. El que acab de llegir és la transcripció d'una campanya que es va difondre el 15 de juny, com el Dia del tancament dels CIE i la fi de les deportacions, en la qual van participar actors i actrius de prestigi internacional que es varen unir per denunciar la situació i fer una crida al tancament dels CIE.

Aquest relat és el que passa a gent completament innocent cada dia al nostre país, perquè hem de recordar cada dia que la immigració irregular és una falta administrativa, no és cap delictes. Es vulneren els drets humans, els drets civils, els drets fonamentals.

Per tot això i per molt més demanem, exigim, el tancament immediat de tots els CIE, centres d'excepció incompatibles amb la llibertat i amb la democràcia.

Però la privació de llibertat no és l'única violació dels drets humans que es produeix als CIE, el règim dels CIE ha produït vuit morts humanes. Des que va obrir el primer CIE i van començar a practicar-se deportacions el 1987, almenys vuit persones han mort en dependències de tancament i trasllat forçós, vuit vides la custòdia de les quals i responsabilitat requeria sobre l'Estat.

La mort en el CIE no és un excepció sinó una macabra normalitat, mentre els comunicats oficials eviten qualsevol referència a la identitat de les persones mortes i fomenten el seu oblit, considerem imprescindible honrar la memòria de les persones, amb noms i cognoms, sempre que sigui possible: Osamuyi Aikpitanyi, 2007, durant la seva deportació, vol d'Ibèria Madrid-Lagos-Nigèria. Ciutadà nigerià de 47 anys, 2008, CIE Sapadors, València. Jonathan Sizalima, 2009, comissària d'estrangeria a Barcelona. Mohamed Abagui, 2010, CIE Zona Franca, Barcelona. Samba Martine, 2011, CIE Aluche, Madrid. Idrissa Diallo, 2012, CIE Zona Franca, Barcelona. Alik Manukyan, 2013, CIE Zona Franca, Barcelona. Ciutadà algerià de 36 anys, 2017, presó Archidona, Màlaga.

Els diputats i les diputades de Podem i diverses plataformes ciutadanes han visitat tots els CIE d'Espanya amb l'objectiu de denunciar la vulneració de drets, que suposa que el país mantengui oberts uns centres que són l'autèntic forat negre d'un estat de dret. Com han denunciat els moviments

socials en nombroses ocasions, sofreixen violència física, psicològica i falta d'atenció mèdica, entre altres vulneracions de drets humans.

Des de Podem, denunciem l'existència de centres d'internament d'estrangers com a veritables presons racistes que són un exemple de polítiques migratòries injustes i criminalitzadores. Exigim el tancament d'aquests llocs de no dret i evitar l'obertura de nous centres ja anunciats pel Govern. Una democràcia avançada no pot suportar aquestes anomalies sense plantejar alternatives més respectuoses amb els drets fonamentals, de fet, l'Associació Jueces para la Democràcia proposa alternatives als CIE, un pla per al tancament progressiu dels CIE en trobar aquesta activitat una solució desproporcionada jurídicament, aquesta privació de llibertat davant dels supòsits d'infracció administrativa.

En aquests casos, resulten més ajustades altres mesures cautelars que no suposin l'internament i que mantinguin la llibertat de la persona afectada.

A més, s'hauria de valorar la implantació d'una xarxa de pisos tutelats amb les suficients garanties de localització amb una persona assignada, amb retenció de passaport en dependències policials, amb presentacions periòdiques, etc. Tot això sense sotmetre els migrants, que ja han patit tota mena d'adversitats, a un major desarrelament i a les privacions derivades de la reclusió als CIE.

Donarem suport a aquesta iniciativa, però condicionarem el nostre vot segons l'acceptació de les esmenes presentades pel PSIB, atès que les considerem en pro del manteniment dels centres.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputades. Segons les dades de 2016 el 71% de les persones que varen passar pels CIE d'Espanya varen quedar en llibertat, una dada que demostra que la finalitat d'aquests no s'acompleix. Aquest fet, entre molts d'altres, demostra que l'actual política que es du als CIE no funciona, però no creiem que això sigui sinònim d'haver de tancar-los sense plantejar una altra solució.

Des d'El Pi, pensam que aquests centres s'han de reorientar sempre respectant els drets humans fonamentals i ajudar aquestes persones a trobar una via satisfactòria per a la seva situació.

És a dir, compartim el tarannà de les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista que entenem que les presenta en el sentit de plantejar un canvi de models dels

centres d'internament de migrants. Si MÉS per Mallorca les accepta, votarem a favor de la iniciativa, si no ens hi abstenem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo som dels que sembla ser que, igual que la Sra. Fernández, pensam que cap persona és il·legal, ella ha dit que segurament tots pensàvem el mateix, m'alegr que ella ho pensi, jo sí que ho pens, però crec que, després de fer aquesta declaració, hem de tenir actituds polítiques congruents amb aquesta idea que no hi ha persones il·legals.

Hi ha una diferència molt gran, crec, entre acollir i internar. El portaveu del Grup Socialista deia: home, si no els posam a un CIE, on els acollim? Bé, és que, és clar, és que crec que acollir és un concepte que està a les antípodes d'internar, perquè internar suposa privació de llibertat i, que jo sàpiga, l'acolliment és prou incompatible amb la privació de llibertat, crec que són coses totalment diferents; crec que tenim un model basat en la idea que les persones són il·legals, per això li feia la referència, Sra. Fernández, deia, el CIE, el concepte i l'aplicació del CIE consisteix a pensar que hi ha persones il·legals, perquè pel sol fet de trobar-se de forma irregular en sòl espanyol la llei s'arroga la possibilitat de privar-los de llibertat. Per tant, escolti, si això no és considerar que són il·legals ens quedam molt tranquils en el terreny de les declaracions simbòliques, però després, al'hora de la veritat, no són congruents amb aquesta idea.

Per tant, tots aquells que estiguin d'acord d'una forma o una altra amb el manteniment del CIE els comunico que consideren que les persones que estan tancades a dintre són il·legals i tota la resta és retòrica.

A mi, la veritat, se m'acudeixen moltes formes d'acollir que no impliquen la privació de llibertat, a mi em sorprèn que parlin de fer compatible això amb el respecte als drets humans, Sra. Sureda, perquè m'ha sobtat, perquè diuen: no, sí als CIE, però amb respecte als drets humans. Escolti, però és que la sola privació de llibertat d'una persona que no ha comès cap delictes ja és contrària als drets humans! I que no han estat ni tan sols jutjades, lògicament, perquè, com que no han comès cap delictes, no han estat ni tan sols jutjades i, en canvi, es troben privades de llibertat durant molts més dies, a més a més, dels que la normativa permet.

Crec que aquí, en el fons, hi ha una actitud ètica, hi ha una diferència ètica que també és ideològica, que també és ideològica i és un dels eixos que per a mi separen la dreta de l'esquerra, que, a una banda hi ha una actitud d'empatia i generositat cap a qui és un desfavorit, i cap a una altra banda hi

ha un egoisme i una insolidaritat i un campí qui pugui, que són les fórmules que arriben a l'extrem, diguem, a l'extrem de l'extrema dreta, que adopten les figures que ja coneixem del racisme, de la xenofòbia; però, a l'àmbit de la dreta, que jo supòs que per això la Sra. Fernández diu que és un tema molt complex, per què?, perquè, d'una banda, des dels púlpits es predica la caritat cristiana i després es practica l'egoisme polític que suposa desentendre's dels problemes dels més desfavorits. Aquesta és la gran complexitat que té la dreta per enfocar aquest tema. I a mi em sap molt de greu que des d'altres àmbits que haurien de ser d'esquerres, doncs, amb aquest tema també se sigui contemporitzador.

Evidentment, des del meu grup polític creiem que cap ésser humà és superior a un altre pel fet d'on ha nascut i, per això, considerem que contemporitzar amb la figura dels CIE amaga un supremacisme, que consisteix a pensar que els que hem nascut aquí tenim més drets o som millors o som més bons que els que no han tengut la sort de néixer a un lloc pròsper, i no tenen més remei que emigrar en circumstàncies penosíssimes, ser víctimes de les màfies i, un cop arriben aquí, a més a més, ser tractats de la forma que se'ls tracta en els CIE. I per a mi això, doncs és una forma de supremacisme també, a part de l'egoisme i del desentendre's dels que són més desfavorits, també d'aquest supremacisme i rentar-se les mans davant d'aquesta situació.

Per tant, com es poden imaginar, estic totalment a favor de la proposició no de llei, però també he de dir una cosa, és a dir, que jo li proposo a la Sra. Vilaret que consideri, és a dir, jo també estic disposat, si vostè accepta algunes transaccions o acorda algunes transaccions de les que s'han presentat, nosaltres li votarem a favor igualment, perquè consideram que si no pretenem que el posicionament del Parlament sigui exactament el del nostre grup parlamentari, sinó que tot el que sigui avançar i generar un consens cap a la millora de la situació, doncs nosaltres també hi donaríem suport. Per tant, si vostè no accepta cap esmena, votarem a favor de tots els punts i, si les accepta, en els termes més o menys com estan formulades, sense diluir-les més, com s'ha proposat per part d'algun altre grup, doncs també hi votariem a favor.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Xelo Huertas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, presidenta. Bé, el mateix nom ja provoca rebuig, Centre d'Internament d'Estrangers, es podria haver dit perfectament camp de concentració d'immigrants o camp de reconcentració d'immigrants, per seguir amb el nomenclàtor que s'inventà de Cuba colonial.

Espais per dur-hi gent que no ha comès cap delictes, sense una tutela judicial efectiva i que l'únic delictes que han comès és cercar un futur millor per a ells i les seves famílies i que

moltes voltes han arribat al nostre país amb perills incomputables per a les seves vides.

No sé com haguéssim reaccionat nosaltres si els emigrants espanyols dels anys seixanta en arribar a Alemanya els haguéssim tancat als Immigration Hanstaltal o en arribar a Gran Bretanya a la IDC. Que és que ja hem oblidat les vergonyoses imatges dels espanyols internats als camps de refugiats francesos quan fugien de les tropes franquistes de 1939? I ara nosaltres fem el mateix, oblidam l'acolliment de molts de països als nostres refugiats i imitem tan sols el pitjar.

Per altra banda, als CIE les condicions són penoses, impròpies d'un país civilitzat i un element afavoridor de les màfies de control d'immigrants, que veuen en aquests centres l'espai idoni per captar els futurs membres o col·laboradors forçats i explotats. L'entorn és carcelari i aquestes persones no han comès cap delictes. No són estranyes a aquests centres les notícies que apareixen dia sí i dia també de morts d'interns, els motins i les constants denúncies d'inseguretat.

Un cop internats, el seu futur és incert, en la majoria dels casos tan sols els queda esperar la tant temuda deportació. Deportació, una altra paraula d'infaust record, però aquesta volta associada al color de la pell la majoria de vegades, perquè, lamentablement i curiosament, als CIE s'hi veuen pràcticament sols pells morenes subsaharianes o magrebines, no hi ha blancs, d'això sempre se n'ha dit racisme pur i dur, i en aquest cas executat per les institucions.

En principi, votaré a favor de la PNL, tal i com està redactada en aquests moments. En tot cas, deix el meu vot condicionat a l'acceptació de veure els termes en què s'accepten les esmenes, si és que se n'accepta alguna.

Vull manifestar de manera alta i clara que no volem cap CIE a les Illes Balears, senzillament perquè no hi fa falta i perquè de les necessàries solucions en volem unes altres que no passin per tancar la gent a camps de concentració.

Votaré a favor perquè qualsevol euro que es destini als immigrants ho ha de ser perquè proactivament es trobin solucions a la seva situació. Tancar-los no aporta solució i alimenta la marginalitat i conculca els més elementals drets humans.

Votaré a favor perquè les nostres institucions insulars no participin d'aquesta vergonya europea.

No vull acabar sense aprofitar l'oportunitat de fer palesa la meua angoixa perquè aquest país que tanca i expulsa immigrants ho fa fet havent incomplert tots els seus compromisos europeus de recollida de refugiats, més de 90.000 persones han estat deportades d'Espanya des del 2011, i les xifres d'acolliment compromeses sempre han estat acomplides per sota del 10%. Vergonya.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

8 a favor i 4 en contra.

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts per la qual cosa deman al grup proponent si vol fer aquesta suspensió, per acabar de pactar, o si s'estima més continuar.

I ara passàrem a votar els punts 2, 3 i 4, tots junts.

Vots a favor?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Unanimitat.

Idò, cinc minuts, aturam.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 16996/17, relativa al rebuig als Centres d'Internament d'Emigrants, CIE.

(Pausa)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un cop recomençada la sessió, intervindrà el grup proponent per fixar la posició i llegir la literalitat del com quedarien les transaccions, si s'accepten les esmenes, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies. Aleshores acceptàrem íntegrament l'esmena de modificació del punt 3 i del punt 4 del Partit Socialista, i respecte de l'esmena de modificació del punt 1, l'acceptàrem, si després... -o ho llegesc tot?...

(Se sent una veu de fons que diu: "no importa")

... no importa-, després d'"iniciar un procés de canvi de model" hi afegim "que siguin centres d'acollida i no de privació de llibertat", i continuàrem amb el que segueix: "que respecti els drets humans i ajudi la persona a trobar la millor solució al seu problema".

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Acabat el debat passam a votar.

Sí, Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, Sra. Presidenta, pediría votación separada del punto 1 y del resto.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, idò, votam en primer lloc el punt 1, en els termes que acaba de llegir la Sra. Vilaret, que és l'esmena transaccionada del Partit Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS